Sag 322/87 R

Johann Frank
mod
Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber

»Tjenestemand — udsættelse af gennemførelsen«

Kendelse afsagt af formanden for Domstolen (Fjerde Afdeling) den 10. november 1987 4375

Sammendrag af kendelsen

Foreløbige forholdsregler — udsættelse af gennemførelsen — betingelser herfor — alvorligt og uopretteligt tab
(EØF-Traktaten, art. 185; procesreglementet, art. 83, stk. 2)

KENDELSE AFSAGT AF FORMANDEN FOR DOMSTOLENS FJERDE AFDELING
10. november 1987 *

I sag 322/87 R,

Johann Frank, forhenværende tjenestemand ved Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber, ved advokaterne Potthast og Rüber, Köln, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat E. Arendt, 4, avenue Marie-Thérèse, L-2132 Luxembourg,

sagsøger,

* Processprog: Tysk.

mod

Revisionsretten for De Europæiske Fælllesskaber, ved M. Ekelmans som befuldmægtiget, bistået af J.-A. Stoll, 29, rue Aldringen, L-1118 Luxembourg,

sagsøgt,

angående en begæring om, at det som en foreløbig forholdsregel anordnes, at gennemførelsen af Revisionsrettens afgørelse af 30. september 1987 udsættes på afsigelsen af endelig dom i sagen, således at det pensionsbeløb, som sagsøgeren hidtil har modtaget, udbetales ham ubeskåret,

har

FORMANDEN FOR DOMSTOLENS FJERDE AFDELING,

i medfør af procesreglementets artikel 9, stk. 4, og artikel 96,

afsagt følgende

Kendelse

1 J. Frank var tjenestemand ved Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber med stilling som direktør for personale og administration i lønklasse A 2 fra den 2. juni 1978 til den 31. januar 1983, da han fratrådte.

2 I henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 50 har Frank fra den 1. februar 1983 modtaget en godtgørelse beregnet i henhold til de i vedtægtens bilag IV fastsatte betingelser. Godtgørelsen blev først udbetalt i BFR; efter at sagsøgeren pr. 1. maj 1983 på ny havde taget bopæl i Forbundsrepublikken Tyskland, blev godtgørelsen udbetalt i DM og reguleret med den for dette land gældende justeringskoefficient.

3 Ved skrivelse af 7. marts 1986 meddelte Revisionsrettens sekretær Frank, at det ved en kontrol havde vist sig, at man havde anvendt en forkert metode til beregning af den overgangsgodtgørelse, der tilkom ham. Det anførtes i skrivelsen, at »den hidtil anvendte metode indebærer, at justeringskoefficienten er anvendt to gange, nemlig først direkte og dernæst via omvekslingskursen«, samt at »det beløb, der... er udbetalt i DM, følgelig var for højt — for den enkelte måned varierende mellem 400 DM og 1 200 DM. Godtgørelsen for marts 1986... udbetales derfor under forbehold af Revisionsrettens endelige afgørelse med hensyn til tilbagesøgning af det for meget udbetalte«.

4 Den 21. april 1986 sendte Revisionsrettens sekretær Frank en skrivelse af følgende indhold: »Efter indgående behandling af Deres sag er det resolveret, at De ikke vil blive anmodet om at tilbagebetale de for meget udbetalte beløb. Dog forbeholder Revisionsretten sig ret til at modregne de ovennævnte beløb i forbindelse med en eventuel forhøjelse af lønninger med tilbagevirkende gyldighed eller en eventuel forhøjelse af justeringskoefficienten.«

5 Den 30. september 1987 sendte Revisionsrettens formand en skrivelse til Frank, hvori bl. a. anførtes:

»Som følge af at der i regnskabsårene 1983-1985 er foretaget en urigtig anvendelse af justeringskoefficienten og af vekselkursen, der allerede var forhøjet med koefficienten, i forbindelse med beregningen af overgangsgodtgørelsen samt af godtgørelsen i henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 50, er der udbetalt et beløb på 45 523 ecu for meget, og det er Revisionsrettens pligt at søge dette beløb tilbagebetalt så hurtigt som muligt.

Den af Revisionsretten påviste fejl kan henføres til Revisionsrettens administration og nærmere bestemt til den overassistent, der varetager beregningen af Deres økonomiske rettigheder, idet denne lod den gældende justeringskoefficient indgå i beregningerne to gange. Revisionsrettens administration meddelte Dem efterfølgende, at der ikke ville blive tale om tilbagesøgning, bortset fra det tilfælde at der ved rådsforordning foretages tilpasning af lønninger eller justeringskoefficienter med tilbagevirkende gyldighed. (Skrivelse... af 21. april 1986.)

Det anførte er udtryk for opfattelsen i Revisionsrettens administration og ikke blandt dens medlemmer, der først fik kendskab til problemet som resultat af undersøgelser foretaget af Revisionsrettens egne inspektører.

Revisionsrettens medlemmer har ikke kunnet tiltræde det af administrationen indtagne standpunkt og har besluttet, at de beløb, der således er udbetalt med urette, skal kræves tilbagebetalt.

Henset til det forholdsvis store beløb, der er tale om, vil jeg foranstalte tilbagesøgningen iværksat med virkning fra næste måned — oktober — og med lige store beløb fordelt over to år.«

6 Den 1. oktober 1987 indgav Frank i medfør af tjenestemandsvedtægtens artikel 90, stk. 2, en klage over den anførte skrivelse af 30. september 1987.

7 Ved skrivelse af 9. oktober 1987 fremsatte Frank's advokat over for Revisionsrettens administration krav om, at Revisionsretten senest den 14. oktober 1987 skulle meddele, at den frafaldt den tilbageholdelsesordning, der var bebudet i skrivelsen af 30. september 1987.

8 Ved skrivelse af 16. oktober 1987 meddelte ansættelsesmyndigheden ved Revisionsretten Frank, at man, for så vidt angik perioden indtil der — under overholdelse af fristen i tjenestemandsvedtægtens artikel 90, stk. 2, — forelå et svar på hans klage, »for ikke at foregribe [hans] retsstilling [havde] givet instruks om, at gennemførelsen af den tilbageholdelsesordning, som jeg bebudede i min skrivelse af 30. september 1987, udsættes«, og at »denne udsætttelse selvsagt ikke indebærer nogen som helst anerkendelse fra ansættelsesmyndighedens side til skade for dens retsstilling«.

9 Ved stævning, indgivet til Domstolens Justitskontor den 16. oktober 1987, har Frank anlagt sag, hvorunder han bl. a. har påstået annullation af Revisionsrettens ovennævnte afgørelse af 30. september 1987.

10 Ved en begæring om foreløbige forholdsregler, indgivet den 19. oktober 1987 i medfør af tjenestemandsvedtægtens artikel 91, stk. 4, har sagsøgeren anmodet om at det, før endelig afgørelse træffes og om muligt uden mundtlig forhandling, anordnes, at gennemførelsen af sagsøgtes afgørelse af 30. september 1987 udsættes på afsigelsen af endelig dom i sagen, således at det pensionsbeløb, som sagsøgeren hidtil har modtaget, udbetales ham ubeskåret; endvidere påstås sagsøgte tilpligtet at afholde sagens omkostninger.

11 Sagsøgte har indgivet skriftligt indlæg den 26. oktober 1987. Idet parternes skriftlige indlæg indeholder alle de oplysninger, der er nødvendige for at tage stilling til den begærede foreløbige forholdsregel, er det ikke fundet nødvendigt at lade parterne afgive mundtlige indlæg.

12 Sagsøgeren har til støtte for sin begæring anført, at Revisionsretten er bundet af den skrivelse, som den tilsendte ham den 21. april 1986, såvel som af skrivelsen af 7. marts 1986. Bortset fra at skrivelsen af 21. april 1986 indeholder en klar afgørelse, ville det yderligere indebære en krænkelse af princippet om redelighed i retsforhold, såfremt hverken en tjenestemand eller en pensioneret tjenestemand ikke længere kunne stole på et klart og utvetydigt tilsagn fra ansættelsesmyndigheden.

13 Til støtte for, at de begærede forholdsregler er uopsættelige, har sagsøgeren henvist til den vanskelige økonomiske situation, som han ville blive stillet i, såfremt hans pension, der udgør 3 741 DM, nedsættes med ca. en tredjedel. Det er efter sagsøgerens opfattelse nødvendigt, at Domstolen omgående træffer en foreløbig afgørelse for at forebygge en sådan situation.

14 Revisionsretten har påstået sig frifundet under nærværende søgsmål under anbringende af, at søgsmålet skal afvises fra pådømmelse og under alle omstændigheder er ugrundet. Sagsøgte har anført, at begæringen om foreløbige forholdsregler ikke kan antages til pådømmelse, eftersom dens genstand er bortfaldet med Revisionsrettens skrivelse af 16. oktober 1987, hvormed sagsøgeren blev underrettet om, at man, for perioden indtil afgørelsen vedrørende sagsøgerens klage forelå og i det øjemed ikke at foregribe hans rettigheder, havde anordnet udsættelse med gennemførelsen af den tilbageholdelsesordning, der bebudedes i skrivelsen af 30. september 1987. Det er herefter ufornødent at tage stilling til sagen, jfr. procesreglementets artikel 69, stk. 5. Revisionsretten finder endvidere, at begæringen om foreløbige forholdsregler bør afvises fra pådømmelse på grund af manglende retlig interesse, samt fordi der ikke foreligger momenter, der umiddelbart taler for at give sagsøgeren medhold under hovedsagen.

15 Med hensyn til realiteten er Revisionsretten af den opfattelse, at uopsættelighedsbetingelsen heller ikke er opfyldt, og den har herved henvist til, at sagsøgeren blev underrettet om, at der ikke ville blive tale om tilbagesøgning af det for meget udbetalte, inden klageafgørelsen forelå. Sagsøgte har endvidere anført, at sagsøgeren ikke har ført noget som helst bevis for det påståede tab. Under alle omstændigheder ses det ikke, hvorledes der skulle kunne påføres sagsøgeren et uopretteligt tab, når henses til dels, at den påtænkte tilbagesøgning ville blive udstrakt over to

år for at sikre sagsøgeren et rimeligt indkomstniveau, dels at sagsøgeren, såfremt det ved den endelige dom i sagen måtte blive statueret, at der ikke skal ske tilbagesøgning, i så fald selvsagt vil få tilbagebetalt de pågældende beløb.

16 Ifølge Traktatens artikel 185 har indbringelse af søgsmål for Domstolen ikke opsættende virkning. Domstolen kan dog, hvis den skønner, at forholdene kræver det, udsætte gennemførelsen af den anfægtede retsakt.

17 I henhold til procesreglementets artikel 83, stk. 2, kan en sådan foreløbig forholdsregel kun anordnes, såfremt begæringen herom angiver de faktiske og retlige omstændigheder, som gør, at den begærede forholdsregel umiddelbart forekommer berettiget, samt de omstændigheder, der medfører uopsættelighed.

18 Det fremgår af Domstolens faste praksis, at der ved bedømmelsen af uopsættelighedsbetingelsen i den nævnte artikel 83, stk. 2, skal tages hensyn til, om det er nødvendigt at træffe foreløbig afgørelse for at undgå, at den part, som begærer den foreløbige forholdsregel, lider et alvorligt og uopretteligt tab.

19 Uden at det er nødvendigt at tage stilling til, om de af Frank anførte anbringender umiddelbart kan berettige den af ham begærede forholdsregel, må det fastslås, at kravet om uopsættelighed for at undgå et alvorligt og vanskeligt opretteligt tab ikke er opfyldt i nærværende sag. Eftersom Revisionsrettens formand nemlig i sin skrivelse af 16. oktober 1987 udtrykkeligt meddelte, at han havde »givet instruks om, at gennemførelsen af den tilbageholdelsesordning, som jeg bebudede i min skrivelse af 30. september 1987, udsættes«, og idet gennemførelsen af afgørelsen herom dermed er stillet i bero af det organ, der har truffet den, ses der ikke i denne situation at foreligge en uopsættelighed, der begrunder udsættelse af den anfægtede afgørelse.

20 Det følger af det anførte, at begæringen om foreløbige forholdsregler ikke skal tages til følge.

Af disse grunde

bestemmer

FORMANDEN FOR DOMSTOLENS FJERDE AFDELING

før endelig afgørelse træffes,

og efter at have hørt generaladvokaten,

1) **Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.**

2) **Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.**

Således bestemt i Luxembourg den 10. november 1987.

P. Heim
Justitssekretær

G. C. Rodríguez Iglesias
Formand for Fjerde Afdeling